

Βρυξέλλες, 6.7.2018
COM(2018) 530 final

2018/0279 (NLE)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

με την οποία εξουσιοδοτούνται η Αυστρία, το Λουξεμβούργο και η Ρουμανία να αποδεχθούν, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την προσχώρηση της Λευκορωσίας και του Ουζμπεκιστάν στη σύμβαση της Χάγης του 1980 για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

• Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Σκοπός της σύμβασης της Χάγης, της 25ης Οκτωβρίου 1980, για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών (η «σύμβαση του 1980»), η οποία μέχρι σήμερα έχει κυρωθεί από 98 χώρες, μεταξύ των οποίων όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ, είναι η επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση με την άμεση επιστροφή των παιδιών που μετακινήθηκαν ή κατακρατήθηκαν παράνομα, μέσω συστήματος συνεργασίας μεταξύ των κεντρικών αρχών τις οποίες έχουν ορίσει τα συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης.

Δεδομένου ότι η πρόληψη της απαγωγής παιδιών αποτελεί ουσιώδες μέρος της πολιτικής της ΕΕ για την προώθηση των δικαιωμάτων του παιδιού, η Ευρωπαϊκή Ένωση δραστηριοποιείται σε διεθνές επίπεδο για τη βελτίωση της εφαρμογής της σύμβασης του 1980 και παροτρύνει τρίτες χώρες να προσχωρήσουν σ' αυτή.

Η Λευκορωσία κατέθεσε το έγγραφο προσχώρησής της στη σύμβαση του 1980 στις 12 Ιανουαρίου 1998. Η σύμβαση τέθηκε σε ισχύ στη Λευκορωσία την 1η Απριλίου 1998.

Η σύμβαση του 1980 ισχύει ήδη μεταξύ της Λευκορωσίας και 24 κρατών μελών της ΕΕ. Μόνο η Αυστρία, η Δανία, το Λουξεμβούργο και η Ρουμανία δεν έχουν αποδεχθεί ακόμη την προσχώρηση της Λευκορωσίας στη σύμβαση.

Το Ουζμπεκιστάν κατέθεσε το έγγραφο προσχώρησής του στη σύμβαση του 1980 στις 31 Μαΐου 1999. Η σύμβαση τέθηκε σε ισχύ στο Ουζμπεκιστάν την 1η Αυγούστου 1999.

Η σύμβαση του 1980 ισχύει ήδη μεταξύ του Ουζμπεκιστάν και 24 κρατών μελών της ΕΕ. Μόνο η Αυστρία, η Δανία, το Λουξεμβούργο και η Ρουμανία δεν έχουν αποδεχθεί ακόμη την προσχώρηση του Ουζμπεκιστάν στη σύμβαση.

Το άρθρο 38 τέταρτο εδάφιο της σύμβασης του 1980 ορίζει ότι η σύμβαση ισχύει μεταξύ του προσχωρούντος κράτους και των συμβαλλόμενων κρατών που δηλώνουν ότι αποδέχονται αυτή την προσχώρηση.

Η ύπαρξη αποκλειστικής αρμοδιότητας της ΕΕ όσον αφορά την αποδοχή της προσχώρησης τρίτου κράτους στη σύμβαση του 1980 επιβεβαιώθηκε από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του οποίου η γνώμη ζητήθηκε με πρωτοβουλία της Επιτροπής.

Στις 14 Οκτωβρίου 2014, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τη γνωμοδότηση 1/13, έκρινε ότι «η αποδοχή της προσχωρήσεως τρίτου κράτους στη Σύμβαση για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών, η οποία συνάφθηκε στη Χάγη στις 25 Οκτωβρίου 1980, εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης».

Το Δικαστήριο επέμεινε στην ανάγκη ομοιομορφίας στον τομέα αυτόν σε επίπεδο ΕΕ, ώστε να αποφευχθεί το ενδεχόμενο μεταβλητής γεωμετρίας μεταξύ των κρατών μελών.

Δεδομένου ότι το ζήτημα της διεθνούς απαγωγής παιδιών εμπίπτει στην αποκλειστική εξωτερική αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η απόφαση σχετικά με το αν θα γίνει αποδεκτή η προσχώρηση της Λευκορωσίας και του Ουζμπεκιστάν πρέπει να ληφθεί σε επίπεδο ΕΕ, με απόφαση του Συμβουλίου. Η Αυστρία, το Λουξεμβούργο και η Ρουμανία θα

πρέπει, συνεπώς, να προβούν σε δήλωση αποδοχής σχετικά με την προσχώρηση της Λευκορωσίας και του Ουζμπεκιστάν προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η αποδοχή εκ μέρους της Αυστρίας, του Λουξεμβούργου και της Ρουμανίας θα καταστήσει τη σύμβαση του 1980 εφαρμοστέα μεταξύ της Λευκορωσίας, του Ουζμπεκιστάν και όλων των κρατών μελών της ΕΕ εκτός της Δανίας.

- **Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Όσον αφορά την απαγωγή παιδιών από γονείς, η σύμβαση της Χάγης του 1980 είναι η διεθνής νομοθετική πράξη που αντιστοιχεί στον κανονισμό αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου (που είναι γνωστός ως κανονισμός «Βρυξέλλες ΙΙΑ»), ο οποίος αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο της ενωσιακής δικαστικής συνεργασίας στις γαμικές διαφορές και τις διαφορές γονικής μέριμνας.

Ένας από τους βασικούς στόχους του κανονισμού είναι η αποτροπή της απαγωγής παιδιών μεταξύ κρατών μελών μέσω της θέσπισης διαδικασιών για τη διασφάλιση της ταχείας επιστροφής του παιδιού στο κράτος μέλος της συνήθους διαμονής του. Για τον σκοπό αυτό, ο κανονισμός «Βρυξέλλες ΙΙΑ» ενσωματώνει στο άρθρο 11 τη διαδικασία που προβλέπεται στη σύμβαση της Χάγης του 1980 και τη συμπληρώνει, αποσαφηνίζοντας ορισμένες πτυχές της, ιδίως την ακρόαση του παιδιού, την προθεσμία για την έκδοση απόφασης μετά την κατάθεση της αίτησης επιστροφής και τους λόγους για τη μη επιστροφή του παιδιού. Θεσπίζει επίσης διατάξεις που διέπουν την περίπτωση αντικρουόμενων αποφάσεων επιστροφής και μη επιστροφής οι οποίες έχουν εκδοθεί σε διαφορετικά κράτη μέλη.

Σε διεθνές επίπεδο, η Ευρωπαϊκή Ένωση υποστηρίζει την προσχώρηση τρίτων χωρών στη σύμβαση του 1980, με σκοπό τα κράτη μέλη της να βασίζονται σε ένα κοινό νομικό πλαίσιο για την αντιμετώπιση των διεθνών απαγωγών παιδιών.

Μεταξύ Ιουνίου 2015 και Δεκεμβρίου 2017 εκδόθηκαν 14 αποφάσεις του Συμβουλίου για την αποδοχή της προσχώρησης 20 τρίτων χωρών (Μαρόκο, Σιγκαπούρη, Ρωσική Ομοσπονδία, Αλβανία, Ανδόρα, Σεϋχέλλες, Αρμενία, Δημοκρατία της Κορέας, Καζακστάν, Περού, Γεωργία, Νότια Αφρική, Χιλή, Ισλανδία, Μπαχάμες, Παναμάς, Ουρουγουάη, Κολομβία, Ελ Σαλβαδόρ και Άγιος Μαρίνος) στη σύμβαση της Χάγης του 1980 για τη διεθνή απαγωγή παιδιών¹.

¹ Το Συμβούλιο έχει εκδώσει ήδη 14 αποφάσεις, με τις οποίες εξουσιοδοτεί τα κράτη μέλη να αποδεχθούν την προσχώρηση στη σύμβαση του 1980 της **Ανδόρας** [απόφαση (ΕΕ) 2015/1023 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 15 Ιουνίου 2015]· των **Σεϋχέλλων** [απόφαση (ΕΕ) 2015/2354 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 10 Δεκεμβρίου 2015]· της **Ρωσίας** [απόφαση (ΕΕ) 2015/2355 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 10 Δεκεμβρίου 2015]· της **Αλβανίας** [απόφαση (ΕΕ) 2015/2356 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 10 Δεκεμβρίου 2015]· της **Σιγκαπούρης** [απόφαση (ΕΕ) 2015/1024 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 15 Ιουνίου 2015]· του **Μαρόκου** [απόφαση (ΕΕ) 2015/2357 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 10 Δεκεμβρίου 2015]· της **Αρμενίας** [απόφαση (ΕΕ) 2015/2358 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 10 Δεκεμβρίου 2015]· της **Δημοκρατίας της Κορέας** [απόφαση (ΕΕ) 2016/2313 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 8 Δεκεμβρίου 2016]· του **Καζακστάν** [απόφαση (ΕΕ) 2016/2311 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 8 Δεκεμβρίου 2016]· του **Περού** [απόφαση (ΕΕ) 2016/2312 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 8 Δεκεμβρίου 2016]· της **Γεωργίας** και της **Νότιας Αφρικής** [απόφαση (ΕΕ) 2017/2462 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 18 Δεκεμβρίου 2017]· της **Χιλής**, της **Ισλανδίας** και των **Μπαχαμών** [απόφαση (ΕΕ) 2017/2424 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 18 Δεκεμβρίου 2017]· του **Παναμά**, της **Ουρουγουάης**, της **Κολομβίας** και του **Ελ Σαλβαδόρ** [απόφαση (ΕΕ) 2017/2464 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 18 Δεκεμβρίου 2017]· του **Άγιου Μαρίνου** [απόφαση (ΕΕ) 2017/2463 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 18 Δεκεμβρίου 2017].

- **Συνεκτικότητα με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Η παρούσα πρόταση συνδέεται προφανώς με τον γενικό στόχο που κατοχυρώνεται στο άρθρο 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση για την προστασία των δικαιωμάτων του παιδιού. Το σύστημα της σύμβασης της Χάγης του 1980 αποσκοπεί στην προστασία των παιδιών από τις επιβλαβείς επιπτώσεις της απαγωγής από γονείς και στη διασφάλιση της δυνατότητας του παιδιού να διατηρεί επαφή και με τους δύο γονείς του, για παράδειγμα με την εξασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος επικοινωνίας.

Αξίζει να αναφερθεί επίσης ο σύνδεσμος με την προώθηση της χρήσης της διαμεσολάβησης για την επίλυση διασυνοριακών οικογενειακών διαφορών. Η οδηγία για ορισμένα θέματα διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις² εφαρμόζεται επίσης στο οικογενειακό δίκαιο εντός του κοινού ευρωπαϊκού δικαστικού χώρου. Ομοίως, η σύμβαση της Χάγης του 1980 ενθαρρύνει τον φιλικό διακανονισμό των οικογενειακών διαφορών. Ένας από τους οδηγούς ορθής πρακτικής στο πλαίσιο της σύμβασης της Χάγης του 1980 που δημοσιεύθηκε από τη Συνδιάσκεψη της Χάγης για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο είναι αφιερωμένος στη χρήση της διαμεσολάβησης για την επίλυση των διεθνών οικογενειακών διαφορών οι οποίες αφορούν παιδιά και εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της σύμβασης. Με πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ο εν λόγω οδηγός μεταφράστηκε σε όλες τις γλώσσες της ΕΕ πέραν των αγγλικών και των γαλλικών, καθώς και στα αραβικά, ώστε να υποστηριχθεί ο διάλογος με τα κράτη τα οποία δεν έχουν ακόμη κυρώσει τη σύμβαση και να προωθηθεί η εύρεση συγκεκριμένων τρόπων για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που προκύπτουν στο πλαίσιο της διεθνούς απαγωγής παιδιών με χώρες που δεν έχουν κυρώσει τη σύμβαση³.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

- **Νομική βάση**

Δεδομένου ότι η απόφαση αφορά διεθνή συμφωνία, η εφαρμοστέα νομική βάση είναι το άρθρο 218 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε συνδυασμό με το άρθρο 81 παράγραφος 3. Το Συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα, έπειτα από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία δεσμεύονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 και, συνεπώς, συμμετέχουν στην έκδοση και την εφαρμογή της παρούσας απόφασης.

Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας απόφασης και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

- **Αναλογικότητα**

Η παρούσα πρόταση έχει συνταχθεί κατά το πρότυπο των ήδη υφιστάμενων αποφάσεων του Συμβουλίου με το ίδιο αντικείμενο και δεν βαίνει πέραν αυτού που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του στόχου μιας συνεκτικής δράσης της ΕΕ στο θέμα της διεθνούς απαγωγής παιδιών μέσω της διασφάλισης της αποδοχής από την Αυστρία, το Λουξεμβούργο και τη Ρουμανία της προσχώρησης της Λευκορωσίας και του Ουζμπεκιστάν στη σύμβαση της Χάγης του 1980 εντός δεδομένης προθεσμίας.

² Οδηγία 2008/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2008, για ορισμένα θέματα διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 136 της 24.5.2008, σ. 3).

³ <https://www.hcch.net/en/publications-and-studies/details4/?pid=5568&dtid=3>

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Η Αυστρία, το Λουξεμβούργο και η Ρουμανία, κατόπιν διαβουλεύσεων με την Επιτροπή όσον αφορά την πρόθεσή τους να αποδεχθούν την προσχώρηση της Λευκορωσίας και του Ουζμπεκιστάν στη σύμβαση του 1980, εξέδωσαν ευνοϊκή γνώμη.

Από τις συζητήσεις κατά τη συνεδρίαση εμπειρογνομόνων της 18ης Απριλίου 2018 προέκυψε ότι, επί του παρόντος, δεν υπάρχουν αντιρρήσεις από τα κράτη μέλη ως προς την αποδοχή εκ μέρους της Αυστρίας, του Λουξεμβούργου και της Ρουμανίας της προσχώρησης της Λευκορωσίας και του Ουζμπεκιστάν στη σύμβαση του 1980.

- **Συλλογή και χρήση εμπειρογνωσίας**

Δεδομένου ότι η σύμβαση ισχύει ήδη με 24 κράτη μέλη τόσο για τη Λευκορωσία όσο και για το Ουζμπεκιστάν, η γνώμη της Επιτροπής και των εμπειρογνομόνων των κρατών μελών ήταν ότι, σ' αυτές τις περιπτώσεις, δεν απαιτείται ειδική αξιολόγηση της κατάστασης των οικείων τρίτων χωρών.

- **Εκτίμηση επιπτώσεων**

Όσον αφορά τις 14 αποφάσεις του Συμβουλίου που εκδόθηκαν ήδη μεταξύ 2015 και 2017 για την αποδοχή της προσχώρησης ορισμένων τρίτων χωρών στη σύμβαση της Χάγης του 1980, δεν διενεργήθηκε ειδική εκτίμηση επιπτώσεων, λόγω της φύσης της εν λόγω νομοθετικής πράξης. Σε κάθε περίπτωση, κρίθηκε περιττή η διενέργεια ειδικής αξιολόγησης της κατάστασης της Λευκορωσίας και του Ουζμπεκιστάν, λαμβανομένων υπόψη τόσο του γεγονότος ότι η σύμβαση ισχύει ήδη με 24 κράτη μέλη της ΕΕ όσο και της προθυμίας της Αυστρίας, του Λουξεμβούργου και της Ρουμανίας να αποδεχθούν την προσχώρηση της Λευκορωσίας και του Ουζμπεκιστάν.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η προτεινόμενη απόφαση δεν έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Δεδομένου ότι η πρόταση αφορά μόνο την εξουσιοδότηση της Αυστρίας, του Λουξεμβούργου και της Ρουμανίας να αποδεχθούν την προσχώρηση της Λευκορωσίας και του Ουζμπεκιστάν στη σύμβαση του 1980, η παρακολούθηση της εφαρμογής της περιορίζεται στην τήρηση από την Αυστρία, το Λουξεμβούργο και τη Ρουμανία της διατύπωσης της δήλωσης καθώς και του χρονοδιαγράμματος για την κατάθεσή της και τη γνωστοποίηση της κατάθεσής της στην Επιτροπή, όπως ορίζεται στην απόφαση του Συμβουλίου.

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

με την οποία εξουσιοδοτούνται η Αυστρία, το Λουξεμβούργο και η Ρουμανία να αποδεχθούν, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την προσχώρηση της Λευκορωσίας και του Ουζμπεκιστάν στη σύμβαση της Χάγης του 1980 για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 81 παράγραφος 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 218 παράγραφος 6 στοιχείο β),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁴,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει θέσει ως έναν από τους στόχους της την προώθηση της προστασίας των δικαιωμάτων του παιδιού, όπως ορίζεται στο άρθρο 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα μέτρα για την προστασία των παιδιών από την παράνομη μετακίνηση ή κατακράτηση αποτελούν ουσιώδες μέρος της εν λόγω πολιτικής.
- (2) Το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 (κανονισμός «Βρυξέλλες Ια»)⁵, ο οποίος αποσκοπεί στην προστασία των παιδιών από τις επιβλαβείς συνέπειες της παράνομης μετακίνησης ή κατακράτησης και στη θέσπιση διαδικασιών που αποβλέπουν στη διασφάλιση της άμεσης επιστροφής των παιδιών στο κράτος της συνήθους διαμονής τους, καθώς και στην εξασφάλιση της προστασίας του δικαιώματος προσωπικής επικοινωνίας και του δικαιώματος επιμέλειας.
- (3) Ο κανονισμός «Βρυξέλλες Ια» συμπληρώνει και ενισχύει τη σύμβαση της Χάγης, της 25ης Οκτωβρίου 1980, για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών (η «σύμβαση της Χάγης του 1980»), η οποία θεσπίζει, σε διεθνές επίπεδο, σύστημα υποχρεώσεων και συνεργασίας μεταξύ των συμβαλλόμενων κρατών και μεταξύ των κεντρικών αρχών με σκοπό την εξασφάλιση της άμεσης επιστροφής των παιδιών που μετακινήθηκαν ή κατακρατούνται παράνομα.
- (4) Όλα τα κράτη μέλη της Ένωσης είναι συμβαλλόμενα μέρη στη σύμβαση της Χάγης του 1980.
- (5) Η Ένωση παροτρύνει τις τρίτες χώρες να προσχωρήσουν στη σύμβαση της Χάγης του 1980 και υποστηρίζει την ορθή εφαρμογή της σύμβασης της Χάγης του 1980 συμμετέχοντας, από κοινού με τα κράτη μέλη της, μεταξύ άλλων, στις ειδικές

⁴ ΕΕ C , , σ. .

⁵ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 (ΕΕ L 338 της 23.12.2003, σ. 1).

επιτροπές που οργανώνονται σε τακτική βάση από τη Συνδιάσκεψη της Χάγης για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο.

- (6) Ένα κοινό νομικό πλαίσιο που εφαρμόζεται μεταξύ των κρατών μελών της Ένωσης και τρίτων χωρών μπορεί να αποτελεί την καλύτερη λύση σε ευαίσθητες υποθέσεις διεθνούς απαγωγής παιδιών.
- (7) Η σύμβαση της Χάγης του 1980 ορίζει ότι ισχύει μεταξύ του προσχωρούντος κράτους και των συμβαλλόμενων κρατών τα οποία δηλώνουν ότι αποδέχονται την προσχώρηση.
- (8) Η σύμβαση της Χάγης του 1980 δεν επιτρέπει σε οργανισμούς περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης όπως η Ένωση να καταστούν συμβαλλόμενα μέρη της. Ως εκ τούτου, η Ένωση δεν μπορεί να προσχωρήσει στη σύμβαση, ούτε να καταθέσει δήλωση αποδοχής προσχωρούντος κράτους.
- (9) Σύμφωνα με τη γνωμοδότηση 1/13 του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι δηλώσεις αποδοχής βάσει της σύμβασης της Χάγης του 1980 εμπίπτουν στην αποκλειστική εξωτερική αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (10) Η Λευκορωσία κατέθεσε το έγγραφο προσχώρησής της στη σύμβαση της Χάγης του 1980 στις 12 Ιανουαρίου 1998. Η σύμβαση τέθηκε σε ισχύ για τη Λευκορωσία την 1η Απριλίου 1998.
- (11) Όλα τα κράτη μέλη, πλην της Αυστρίας, της Δανίας, του Λουξεμβούργου και της Ρουμανίας, έχουν ήδη αποδεχθεί την προσχώρηση της Λευκορωσίας στη σύμβαση της Χάγης του 1980. Η Λευκορωσία έχει αποδεχθεί την προσχώρηση της Βουλγαρίας, της Εσθονίας, της Λετονίας, της Λιθουανίας και της Μάλτας στη σύμβαση της Χάγης του 1980. Αξιολόγηση της κατάστασης στη Λευκορωσία οδήγησε στο συμπέρασμα ότι η Αυστρία, το Λουξεμβούργο και η Ρουμανία είναι σε θέση να αποδεχθούν, προς το συμφέρον της Ένωσης, την προσχώρηση της Λευκορωσίας υπό τους όρους της σύμβασης της Χάγης του 1980.
- (12) Το Ουζμπεκιστάν κατέθεσε το έγγραφο προσχώρησής του στη σύμβαση της Χάγης του 1980 στις 31 Μαΐου 1999. Η σύμβαση τέθηκε σε ισχύ για το Ουζμπεκιστάν την 1η Αυγούστου 1999.
- (13) Όλα τα κράτη μέλη, πλην της Αυστρίας, της Δανίας, του Λουξεμβούργου και της Ρουμανίας, έχουν ήδη αποδεχθεί την προσχώρηση του Ουζμπεκιστάν στη σύμβαση της Χάγης του 1980. Το Ουζμπεκιστάν έχει αποδεχθεί την προσχώρηση της Βουλγαρίας, της Εσθονίας, της Λετονίας, της Λιθουανίας και της Μάλτας στη σύμβαση της Χάγης του 1980. Αξιολόγηση της κατάστασης στο Ουζμπεκιστάν οδήγησε στο συμπέρασμα ότι η Αυστρία, το Λουξεμβούργο και η Ρουμανία είναι σε θέση να αποδεχθούν, προς το συμφέρον της Ένωσης, την προσχώρηση του Ουζμπεκιστάν υπό τους όρους της σύμβασης της Χάγης του 1980.
- (14) Η Αυστρία, το Λουξεμβούργο και η Ρουμανία θα πρέπει, συνεπώς, να εξουσιοδοτηθούν να καταθέσουν τις δηλώσεις αποδοχής τους όσον αφορά την προσχώρηση της Λευκορωσίας και του Ουζμπεκιστάν στη σύμβαση της Χάγης του 1980 προς το συμφέρον της Ένωσης σύμφωνα με τους όρους της παρούσας απόφασης. Τα υπόλοιπα κράτη μέλη της Ένωσης που έχουν ήδη αποδεχθεί την προσχώρηση της Λευκορωσίας και του Ουζμπεκιστάν στη σύμβαση της Χάγης του 1980 δεν θα πρέπει να καταθέσουν νέες δηλώσεις αποδοχής, δεδομένου ότι οι υφιστάμενες δηλώσεις εξακολουθούν να ισχύουν βάσει του δημόσιου διεθνούς δικαίου.

- (15) Το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία δεσμεύονται από τον κανονισμό «Βρυξέλλες Πα» και συμμετέχουν, ως εκ τούτου, στην έκδοση και στην εφαρμογή της παρούσας απόφασης.
- (16) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας απόφασης και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Η Αυστρία, το Λουξεμβούργο και η Ρουμανία εξουσιοδοτούνται να αποδεχθούν την προσχώρηση της Λευκορωσίας και του Ουζμπεκιστάν στη σύμβαση της Χάγης, της 25ης Οκτωβρίου 1980, για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών (η «σύμβαση της Χάγης του 1980»), προς το συμφέρον της Ένωσης.

2. Η Αυστρία, το Λουξεμβούργο και η Ρουμανία καταθέτουν, το αργότερο ... [δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας απόφασης], δήλωση αποδοχής της προσχώρησης της Λευκορωσίας και του Ουζμπεκιστάν στη σύμβαση της Χάγης του 1980 προς το συμφέρον της Ένωσης, με το ακόλουθο κείμενο:

«Η/Το [πλήρης ονομασία του ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ] δηλώνει ότι αποδέχεται την προσχώρηση της Λευκορωσίας και του Ουζμπεκιστάν στη σύμβαση της Χάγης, της 25ης Οκτωβρίου 1980, για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών σύμφωνα με την απόφαση (ΕΕ) 2018/... του Συμβουλίου».

3. Η Αυστρία, το Λουξεμβούργο και η Ρουμανία ενημερώνουν το Συμβούλιο και την Επιτροπή για την κατάθεση των δηλώσεων αποδοχής τους της προσχώρησης της Λευκορωσίας και του Ουζμπεκιστάν στη σύμβαση της Χάγης του 1980 και ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω δηλώσεων εντός διμήνου από την κατάθεσή τους.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση παράγει αποτελέσματα από την ημέρα της κοινοποίησής της.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Αυστρία, το Λουξεμβούργο και τη Ρουμανία.

Βρυξέλλες,

*Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος*